

Pastiersky list na Veľkú noc 2022

Milovaní bratia a sestry, v dnešnú nedeľu a každú nedeľu prichádzame do chrámu, lebo Kristus vstal z mŕtvych! Po prežitých dňoch pôstu, po týždňoch, poznačených strachom z vojny, po mesiacoch izolácie a neistoty vás pozdravujem slovami, oznamujúcimi najväčšiu a najdôležitejšiu udalosť v dejinách: Kristus žije! Prežívame radosť z víťazstva Ježiša Krista nad smrťou a to nám dáva novú nádej.

Verš dnešnej sekcie pred evanjeliom hovorí: „Vstal Pán, Kristus, nádej moja!“ Ježiš nám dáva všetkým nový začiatok. Už netriumfuje smútok, temnota, smrť a hriech, ale radosť, svetlo, život, nádej a istota víťazstva.

Milovaní bratia sestry, Ježiš vstal z mŕtvych, žije a je s nami. Skrze tento nový život pretvára a obnovuje celý svet, ktorý bol rozvrátený následkom hriechu. Ježiš pretvára a obnovuje aj nás samých. Ten, ktorý priviedol k jestvovaniu celý vesmír, teraz privádza k uzdraveniu a dokonalosti aj náš život. Nedáva nám len nejakú novú fasádu, dáva nám šancu znova začať. Pretože Ježiš žije, prežívame nádej, ale aj radosť. V evanjeliu sme počuli svedectvo tých, ktorí uverili, že Ježiš žije.

Aj my sme pozvaní, aby sme boli nositeľmi tejto novej reality žiť s Kristom. „Vstal Pán, Kristus, nádej moja!“ Táto novosť preniká aj do nášho života. Napriek všetkým ťažkým okolnostiam sa môžeme na svet dívať novými očami. Pápež Benedikt XVI. vo svojej encyklike o nádeji (porov. Spe salvi, 26-28) sa s nami delí o túto novosť, o novú kvalitu, nosiť v sebe Kristov nový život. Človek je vykúpený prostredníctvom lásky. To platí aj v čisto pozemskom živote. Keď niekto vo svojom živote zakúsi zážitok veľkej lásky, je to okamih „vykúpenia“, ktorý dáva nový zmysel jeho životu. No čoskoro si uvedomí, že láska, ktorej sa mu dostalo, sama osebe nerieši problém života. Je to láska, ktorá zostáva krehkou. Môže ju zničiť smrť.

Ludské bytie potrebuje pre naplnenie svojho života nepodmienujúcu lásku. Potrebuje istotu, ktorá mu hovorí: „Ani smrť, ani nič na tomto svete nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“ (porov. Rim 8, 38 - 39).

Ak existuje absolútna láska s jej absolútnou istotou, vtedy – a len vtedy – je človek „vykúpený“, čokoľvek by sa mu prihodilo. Na toto myslíme, keď hovoríme: Ježiš Kristus nás „vykúpil“. Ten, kto nepozná Boha, môže mať rôzne malé či väčšie nádeje. Ale ozajstnou nádejou človeka, ktorá pretrvá napriek všetkým sklamaniam, môže byť jedine Boh – Boh, ktorý nás miloval, ktorý nás miluje „až do konca“, „až do krajnosti“.

Koho sa dotkne takáto láska, začína tušiť, čo vlastne znamená „život“. Začína tušiť, čo znamenajú aj slová nádeje, ktoré zaznievajú pri obrade krstu: od viery očakávam „večný život“ – život, ktorý je celý a bez ohrozenia. Ježiš nám vysvetlí, čo znamená „život“: „A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista“ (Jn 17, 3). V ňom je naša nádej!

Stále potrebujeme nádeje – menšie či väčšie, ktoré nás zo dňa na deň udržiavajú na ceste. No bez veľkej nádeje, ktorá musí presahovať všetko ostatné, aj tak nestačia. Touto veľkou nádejou môže byť iba Boh, ktorý objíma vesmír a ktorý nám môže ponúknuť a darovať to, čo sami nemôžeme dosiahnuť. Práve to, že sme obdarení, je súčasťou nádeje. Boh je základ nádeje – nie hocijaký boh, ale Boh, ktorý má ľudskú tvár a ktorý nás miloval až do krajnosti: každého jednotlivca a ľudstvo ako celok.

Vzkriesený Kristus mení kvalitu vecí. Ponúka novú nádej ľuďom, ktorí žijú v tme beznádeje. Svetlo tým, ktorí žijú v tme. Zmysel tým, ktorí žijú v nezmyselnosti. Život tým, ktorí žijú v smrti. Aj ten najťažší údel je možné naplniť kvalitou, ak sa obrátíme na správny zdroj. Aj púšť môže zakvitnúť, keď ju začneme zavlažovať. A takouto vlahou do púšte nášho života je Kristus. Ak ho prijme do svojho života, je možné, že navonok sa v našom živote nič nezmení, ale zmení sa čosi v nás, v našom vnútri. V našom vnútri sa smrť premení na život. A my zrazu zistíme, že žijeme, aj keby sa nám niekedy zdalo, že sme všetko stratili.

V románe A. J. Cronina Kľúče od kráľovstva, je jednou z hlavných postáv misionár, ktorý pracoval takmer celý svoj život v Číne, otec Francis Chisholm. Na jednom mieste misionár dáva kľúč od svojej výnimočnej odvahy a nádeje. Rozpráva sa so svojim zarmúteným priateľom, domorodým roľníkom, ktorý zalamuje rukami a horko sa sťažuje, pretože záhrada bola úplne zaplavená sezónnou záplavou. „Moje sadenice sú zničené!“ bedáka. „Budeme musieť začať všetko opäť odznova.“ Otec Chisholm ticho odpovedá: „Priateľu, ale to je život, začať znova, keď je všetko stratené.“

Drahi bratia a sestry, v našej Žilinskej diecéze sme pred pár rokmi podnikli niekoľko krokov, aby sme začali proces obnovy života a vzťahov v rodinách a farnostiach. Podujali sme sa na túto cestu v nádeji, že vzkriesený Kristus prenikne nielen naše liturgické zhromaždenia, ale naše farnosti, naše rodiny, naše spoločenstvá. Vybrali sme sa na túto cestu v nádeji, že tak, ako Boh Otec vzkriesil Syna Krista, vzkriesi aj nás, že nás nielen inšpiruje k novým aktivitám, ale dá nám odvahy inak myslieť: aby sme boli Cirkvou, ktorá má v centre svedectvo, a nie len náboženské zvyky; že sa budeme stávať Cirkvou, ktorá túži vyjsť v ústrety všetkým s horiacou lampou evanjelia, a nie byť uzavretým kruhom. Nebojme sa podujímať aj na nové, azda i riskantné cesty evanjelizácie a ohlasovania, ktoré sa dotýkajú života, pretože radosťou Cirkvi je evanjelizovať. Evanjelizovať znamená stretávať človeka a kráčať s ním, ako kráčal vzkriesený Kristus s emauzskými učeníkmi (porov. Lk 24.13-35). Evanjelizovať znamená spolu s inými odhalovať tajomstvá Života. Dakujem vám za toto spoločné synodálne kráčanie. Stedro sadme a sejmeme v nádeji, že z toho bude bohatá úroda nového Slovenska.

Drahi bratia a sestry, zo srdca vám všetkým vyslovujem veľkonočné pranie slovami sv. Augustína: „Pánovo zmŕtvychvstanie je našou nádejou“ (Augustín, Sermo 261, 1). Týmto slovami vysvetľoval veľký biskup svojim veriacim, že Ježiš vstal z mŕtvych, aby sme my, hoci odsúdení na smrť, nestrácali nádej a nemysleli si, že smrťou sa život úplne končí. Viera nás neinfikuje navitout, ale posilňuje nás nádejou a dôverou. Prežívaním svojej veľkonočnej viery stmelujeme našu spoločnosť, naše obce a mestá, naše farnosti, naše rodiny. Dôverujeme ti, Pane, lebo ty dôveruješ nám.

Milovaní,
všetkým vám žičím Veľkonočné sviatky preniknuté nádejou
a zo srdca vám žehnám v mene
+ Otca i + Syna i + Duch Svätého!

+ Tomáš Galis
Žilinský biskup